

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4T/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010026
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Korbeľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121010026.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eva Korbeľová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. 09. 2023 v Banskej Bystrici, takto

r o z h o d o l :

Š. U. Ó. U. R. , nar. XX. XX. XXXX v S. G., trvalým bydliskom obec H., okres S. G., t.č. na neznámom mieste

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e

v období od mesiaca november 2018 do 24. 10. 2020 s výnimkou obdobia od 11. 07. 2019 do 09. 07. 2020, v mieste svojho bydliska a na iných miestach, kde sa zdržiava, si riadne a včas neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletej F..Y., nar. XX. XX. XXXX napriek tomu, že táto mu okrem Zákona o rodine č. 36/2005 z. z. vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36P/138/2016-82 zo dňa 12. 12. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoP/6/2017-114 zo dňa 19. 12. 2016, právoplatným dňom 10. 10. 2017, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 30,- € mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky I. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. XX, H. H., ktorej za uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu 350,18 €, pričom nebol v rozhodnom období evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal žiadne dávky a len príležitostne pracoval, čím si sám spôsobil stav finančnej tiesne,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona

Za to sa o d s u d z u j e:

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 13. 01. 2021 bola Okresnému súdu Banská Bystrica doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 2 Pv 333/20/6601- 7 zo dňa 13. 01. 2021 na Š. U., nar. XX. XX. XXXX v S. G., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Samosudca tunajšieho súdu vydal v danej veci dňa 18. 01. 2021 trestný rozkaz, voči ktorému podal obvinený v zákonom stanovenej lehote odpor, doplnený podaním jeho obhajcu dňa 09. 02. 2021, kde sa ku skutku opakovane doznal, svoje konanie oľutoval a uviedol, že po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo februári 2021, zameškané výživné uhradí.

Vzhľadom na to, že sa v priebehu ďalšieho konania už nepodarilo doručovať písomnosti obvinenému, podaním zo dňa 10.05. 2021 súdu uviedol, že sa nachádza vo väzbe v Rakúskej republike a podaním zo dňa 20.12.2021 výslovne písomne nedal súhlas na konanie v jeho neprítomnosti, bolo uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 4T/2/2021 zo dňa 10. 01. 2022 prerušené trestné stíhanie voči Š. U..

Následne v spolupráci s justičnými orgánmi v rámci Schengenského priestoru bolo zistené, že dňom 25. 11. 2022 po prepustení Š. U. z výkonu trestu, tento opustil Rakúsku republiku a odcestoval na Slovensko.

Keďže však jeho miesto pobytu na Slovensku bolo pre súd neznáme, bol vydaný príkaz na jeho zatknutie, pričom dňa 21. 06. 2023 bolo pátraním zistené, že tento sa nachádza už na území Nemecka na adrese J. XX, XXXXX R.. Preto došlo k zrušeniu príkazu na jeho zatknutie a Š. U. bol písomne predvolaný na termín hlavného pojednávania. K doručeniu zásielky súdu však nedošlo, nakoľko jeho zistená adresa pre doručenie písomnosti súdu, bola pre doručujúci orgán nepostačujúca.

S ohľadom na uvedené dôvody, súd opatrením pod sp. zn. 4T/2/2021 zo dňa 18. 07. 2023 rozhodol, že sa celé konanie bude viesť ako konanie proti ušlému a zároveň súd rozhodol aj o pokračovaní v trestnom stíhaní obžalovaného Š. U., keďže odpadol dôvod prerušenia jeho trestného stíhania.

Hlavné pojednávanie konané dňa 04. 09. 2023 sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného Š. U. podľa § 361ods. 2 Tr. por., kedy súd na hlavnom pojednávaní so súhlasom prokurátora a obhajcu prečítal jeho výpoveď (č.l.12-19) z prípravného konania, učenú dňa 09.12.2020, kedy tento uviedol, že čo sa týka skutku kladeného mu za vinu, je to pravda a dôvod, prečo som si vyživovaciu povinnosť neplnil je ten, že bol od mesiaca júl 2019 do mesiaca júl 2020 bol vo výkone trestu, kde ihneď po jeho nástupe nahlásil vyživovaciu povinnosť voči dcére F. Y.. Svojho konania ľutuje a daný nedoplatok na výživnom je ochotný zaplatiť hneď, keď bude prepustený z väzenia, čo by malo byť v mesiaci február 2021.

Zároveň potvrdil, že má vedomosť o tom, že bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36P/138/2016 zo dňa 12.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16CoP/6/2017-114 zo dňa 21.09.2017, právoplatným a vykonateľným dňom 10.10.2017 zaviazaný prispievať na výživu dcéry F. Y., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 30 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky I. Y., bytom H. H., R. XX.

Ku svojej osobe uviedol, že nevlastní žiadny hnutelný majetok a nie je ani majiteľom žiadneho motorového vozidla. V ÚVTOS sa nachádzal od októbra 2020 a mal vedomosť o tom, že mali nejaké peniaze na výživnom strhávať z jeho výplaty za prácu v ÚVTOS, kde šil topánky. Keď bol však na slobode, tak nemal dostatok finančných prostriedkov, lebo nemal žiadnu prácu a mimo obdobia, keď nebol vo výkone, tak chodil do Nemecka na turnusy, kde si mesačne zarobil okolo 1 200 €. Medzi tým, keď nechodil pracovať do zahraničia, tak bol práce, nebol poberateľom žiadnych dávok v hmotnej núdzi a nebol ani vedený v evidenciách ako nezamestnaný. Pred nástupom na výkon trestu žil sám, žiadnu inú vyživovaciu povinnosť nemá a v minulosti nebol nikdy trestne stíhaný pre trestný čin zanedbania povinnej výživy.

Matka maloletej F. I. Y., v procesnom postavení svedkyne - poškodenej sa hlavného pojednávania zúčastnila a uviedla, že sa pridrižiava svojej výpovede z prípravného konania, teda že sa jej maloletá

F. narodila zo vzťahu s Š. U., s ktorým istý čas žili v spoločnej domácnosti a neskôr sa ona aj s dcérou odsťahovala späť k rodičom. Ani v čase, kedy žili so Š. U. v spoločnej domácnosti, tento pravidelne neprispieval na domácnosť a dcéru, žili z jej úspor, pretože predtým pracovala v zahraničí a mala peniaze. Preto aj po rozchode s otcom dcéry podala návrh na Okresný súd Banská Bystrica, ktorým žiadala o zverenie maloletej F. do jej výchovy a starostlivosti a zároveň chcela, aby súd zaviazal otca platiť jej výživné vo výške 120 € mesačne. Na základe tohto jej návrhu bol dňa 12.12.2016 vydaný rozsudok pod sp. zn. 36P/138/2016, ktorým súd zveril maloletú F. do jej výchovy a starostlivosti a otcovi Š. U. bola určená povinnosť platiť dcére výživné v výške 100 €. V čase, kedy súd vydal rozsudok, bol otec vo výkone trestu, proti rozhodnutiu súdu podal odvolanie, žiadal o zníženie výživného čo odôvodňoval tým, že je vo výkone trestu a nemá možnosť platiť takto vysoké výživné a preto Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 21.09.2017 pod sp. zn. 16CoP/6/2017 zmenil otcovi vyživovaciu povinnosť zo sumy 100 € na sumu 30 €, ktorú je otec povinný platiť mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci od 01.06.2016. Napriek tomu, že súd otca zaviazal prispievať výživným, tento si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas. Preto podala návrh na exekúciu, ktorou boli vymožené len určité čiastky, ktoré chodili na účet a to : v mesiaci 12/19 suma 4,80 €, v mesiaci 12/19 suma 19,99 €, v mesiaci 1/20 sumu 7,34 €, v mesiaci 2/20 suma 11,88 €, v mesiaci 3/20 suma 5,87 €, v mesiaci 4/20 suma 7,79 €, v mesiaci 5/20 suma 3,39 €. Od júna 2020 jej nebolo uhradené žiadne výživné.

V rozhodnom období maloletá F. navštevovala Materskú škôlku, bola predškolačka a náklady na škôlku bolo stravné vo výške 15 € mesačne, dvakrát ročne platila poplatok za ZRPŠ 30 € a za pomôcky 35 €. Dcéra mala v škôlke angličtinu za ktorú platila 80 € ročne. Dcére platila mesačne 32,50 € životnú poisťku so sporením v Allianz SP a samozrejme jej zabezpečovala stravu aj doma, hygienické potreby a poplatky v súvislosti so zdravotným ošetrením.

Otec dcéru nevidel od jej troch mesiacov, neboli v kontakte, nekupuje jej žiadne jej strany má zabezpečené všetky životné potreby, hmotnou núdzou netrpí.

V závere uviedla ešte raz, že jej otec dieťaťa nezaplatil výživné vo výške uvedené v obžalobe a to za obdobie tam špecifikované. Zároveň súdu predložila potvrdenie ÚPSVaR o tom, že od júna 2020 do súčasnej doby poberá náhradné výživné a teda vie, že obžalovaný je ÚPSVaR Banská Bystrica dlžný sumu, ktorá jej ako náhradné výživné bola vyplácaná.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil čítaním s listinnými dôkazmi, medzi ktoré patrili: trestné oznámenie č. I. 1-4, rodný list č. I. 28, rozsudky č. I. 29-35, správy na obžalovaného č. I. 36-78, 85, prehľad dlhu č. I. 83, odpis z registra trestov č. I. 86-93, lustrácie súdu č. I. 108-113, trestný rozkaz OS BB sp. zn. 4T/2/21 č. I. 116-117, odpor č. I. 120, 121-122, opatrenie zrušenie obhajcu N.. N. U. č. I. 125, žiadosť o pozastavenie trestného konania č. I. 140, opatrenie ustanovenie obhajcu N.. B. X. č. I. 147, uznesenie OS BB sp. zn. 4T/2/21 o prerušení trestného stínania č. I. 179-180, opatrenie zrušenie obhajcu N.. B. X. č. I. 261, oznámenie o vypátraní pobytu obžalovaného č. I. 282, príkaz na zatknutie č. I. 284-285, oznámenie OR PZ Dunajská Streda čl. 286, zrušenie príkazu na zatknutie čl. 295, opatrenie konanie voči ušlému č. I. 296, opatrenie ustanovenie obhajcu N.. B. X. č. I. 297, aktuálny odpis z registra trestov č. I.301-312, potvrdenia ÚPSVaR Banská Bystrica o poberaní náhradného výživného I. Y. od júna 2020 do súčasnej doby, predložené na hlavnom pojednávaní, po ktorých prečítaní námietky a ani pripomienky neboli.

Trestného činu zanedbania povinnej výživy sa podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. dopustí ten, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokoch neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať a zaopatrovávať iného, pričom sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, pokiaľ je založený na ustanoveniach zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva. Preto musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného.

Neplnením povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného sa rozumie iba zavinené neplatenie výživného alebo neposkytovanie zodpovedajúceho plnenia v naturálnej forme.

Uvedený trestný čin môže byť spáchaný, pokiaľ ide o subjektívnu stránku, úmyselne aj z nedbanlivosti. V každom konkrétnom prípade trestného činu podľa § 207 ods. 1 sa treba zaoberať formou zavinenia

a v právnej vete rozsudku výslovne uviesť, či sa páchatel' dopustil trestného činu úmyselne, alebo z nebanlivosti.

Z platnej judikatúry súdov je zrejmé, že výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť o tom, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, spáchal obžalovaný.

V danom prípade mal súd nad všetky pochybnosti preukázané, že zo strany obžalovaného Š. U. došlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, a to prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Nebezpečnosť jeho konania pre spoločnosť spočíva v tom, že tento najmenej dva mesiace v období dvoch rokoch úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Jeho vina bola preukázaná okrem jeho doznania a vykonaných listinných dôkazov, aj výpoveďou svedkyne poškodenej I. Y., ktorá konzistentne počas celého konania vypovedala ohľadom dlhu na výživnom a o spôsobe vyhýbania sa obžalovaného tento uhradiť. Nakoľko ako sám obžalovaný pri svojej výpovedi v prípravnom konaní, skutok nepoprel, potvrdil svoju vedomosť o jemu uloženej povinnosti platiť výživné, je preukázané úmyselné konanie obžalovaného tak, ako mu to bolo kladené za vinu obžalobou.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. súd je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie. Dôkazy obstaráva z úradnej povinnosti, pričom právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Súd je ďalej povinný v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Zo zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky páchatel'a, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne.

Zo správy o povesti na obžalovaného Š. U. podanej Obcou Baka neboli zistené žiadne relevantné údaje o jeho osobe, nakoľko sa v obci nenachádza.

Správa Exekútorského úradu Trnava, súdnej exekútorky N.. W. H. bola potvrdením výpovede poškodenej I. Y. o jej doručených platbách výživného.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Bratislava vyplýva, že okrem toho, že tento bol 6x disciplinárne potrestaným, nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť v Ústave dňa 12.07.2019 k mal. F. Y..

Z odpovede Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda vyplynulo, že obžalovaný Š. U. nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nebol a ani nie je poberateľom dávky pomoci v hmotnej núdzi, ani žiadnej štátnej sociálnej dávky.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov bolo zrejmé, že sa v rozhodnom období nedopustil žiadnych priestupkov.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že bol obžalovaný doposiaľ 18-krát súdne trestaný, pričom v posledných desiatich rokoch 7x. Jednalo sa o majetkovú trestnú činnosť a trestnú činnosť spojenú s marením úradného rozhodnutia v súvislosti s vedením motorového vozidla v zákaze - § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. (9x). Za zanedbanie povinnej výživy nebol obžalovaný odsúdený ani raz.

Svojej trestnej činnosti prejednávanej v tejto trestnej veci sa obžalovaný dopúšťal aj v čase skúšobnej doby podmieneného odsúdenia z rozsudku Okresného súdu Bratislava 1 zo dňa 04. 09. 2019 pod sp. zn. 2T/1/2019. Naposledy bol odsúdený súdmi v SR trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 2 zo dňa 15. 06. 2020 pod sp. zn. 4T/33/2019, právoplatným dňa 23. 07. 2021 pre § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Mimo toho bol obžalovaný Š.U. U. odsúdený aj súdom Landesgericht für Strafsachen Wien, rozhodnutím zo dňa 07.05.2021 pod sp. zn. 084 HV 85/2020 za rôznu majetkovú trestnú činnosť na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky 6 mesiacov, ktorý vykonával počas súdneho konania v tejto veci a z ktorého trestu bol prepustený na slobodu 16. 11. 2022.

Základná skutková podstata pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. predstavuje pre súd možnosť uloženia trestu odňatia slobody až na 2 roky.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

- a) vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo
- b) prijme záruku za nápravu páchatela a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného Š. U. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré by mali vplyv na určenie výšky trestnej sadzby. U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., teda že sa ku skutku doznal a oľutoval ho, ako i jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., keďže už bol za trestný čin odsúdený. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, zároveň i s poukazom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, zistenú jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť, dospel súd k záveru, že účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie nemôže byť v danom prípade naplnený uložením podmieneného trestu odňatia slobody a to s poukazom na znenie § 49 ods. 2 Tr. zák., preto mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace nepodmienečne, ktorý trest aj vzhľadom výšku dlhu na výživnom (350,18 €) súd považoval za primeraný a na nápravu obžalovaného, za postačujúci.

Pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný Š. U. vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho súd na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.